

عنوان مقاله:

مقاومت جهانی شده: جمهوری اسلامی ایران، فرصت ها و راهکارها

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 3، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

مازیار آقاعلی نادرشاهی - دانشجوی دوره دکتری رشته روابط بینالملل دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمدرضا تاجیک - دانشیار گروه علوم سیاسی و روابط بینالملل دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مشخصه‌های محوری جهان معاصر گسترش کمی و کیفی جنبش‌های مقاومت فراملی در برابر بسط روزافزون سرمایه‌داری جهانی است. با وجود اینکه ادبیات و آثار زیادی در این حوزه وجود دارد، اما حجم عمده‌ای از این ادبیات تاکنون سویه‌ها و ابعاد فضایی-شبکه‌ای چنین کنش‌هایی را نادیده‌نگاشته، و خوانشی تک بعدی از آن ارائه کرده است. بررسی حاضر در راستای رفع این کاستی به بازخوانی چگونگی صورت‌بندی مقاومت جهانی از چشم‌اندازی فضایی-شبکه‌ای پرداخت، اگرچه در این رابطه به الزامات و پیامدهای عملی نیز توجه داشت که این خوانش نظری برای نحوه سیاست‌گذاری و تدوین استراتژی جمهوری اسلامی ایران به همراه دارد. این بررسی ملهم از رویکرد چرخش فضایی، با پرسش اصلی چگونگی تکوین جغرافیای مقاومت در عصر استیلای سرمایه‌داری جهانی آغاز، و با بحث درباره طیف متنوعی از موضوعات و مضامین مرتبط پیگیری شد. فرضیه‌ای که در این مقاله به آزمون گذاشته شد این بود که، جغرافیای مقاومت که فضایی در گستره جهانی و در شکل شبکه‌ای شده است، محصول مفصل‌بندی و پیوند شبکه‌های پراکنده مقاومت به توسط کنشگران و کارگزاریانی است که خود نیز در ماهیت شبکه‌ای شده هستند. این مقاله در نهایت با این استدلال به پایان رسید که درک و خوانش فضایی از ساز و کار تکوین و پیریزی مقاومت جهانی افزون بر تعمیق نظری حوزه پژوهش سیاسی، می‌تواند راه تدوین استراتژی‌های عملی و موثری را برای بهره‌برداری هر چه بهتر از پتانسیل موجود مقاومت جهانی، و در نهایت صورت‌بندی مقاومتی مستمر در برابر استیلای سرمایه‌داری جهانی در مقابل کارگزاران و دولتمردان جمهوری اسلامی ایران بگشاید.

کلمات کلیدی:

جهانی شدن، شبکه، قدرت و مقاومت، جنبش‌های ضد جهانی شدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144031>

